

tallets Skikkelse, er det et Fremskridt fra det bestaaende. Men det smerter mig kun, at man, som det synes mig uden nogen Grund, har fraveget Regeringens Forslag, som var bedre og indeholdt et større Fremskridt.

Den højtærede Minister udtalte, at det vilde gaa mig ilde i Agitationen. Ude omkring vilde man blot henvise til Betænkningen over Skattelovsbehandlingen i 1901—02, saaledes opfattede jeg det, hvor man fra mine Partifællers Side til Slutning blev staaende ved 3 pCt. i Afdeling A, hvor Arven gaar til de nærmeste Slægtninge. Det tror jeg dog ikke, at den højtærede Minister faar Ret i. Regeringen har, om jeg saa maa sige, plantet Fanen et Stykke længere fremme siden den Tid, Regeringen har gennem sine Embedsmænd i Ministeriet og efter den langt større Indsigt, som Regeringen kan have i det Forhold, fundet, at det lod sig gøre og vilde være retfærdigt, om den kom længere frem, marcherede et længere Stykke frem og saa plantede Fanen der. Og som vi altid følge Regeringen —, som jeg kan sige, at jeg altid har fulgt Regeringen, — naar den gaar den rigtige Vej, saaledes følger jeg ogsaa støt og trygt Regeringen her; men jeg følger ikke Regeringen, naar den atter drager tilbage og unødvendigt forlader sit Standpunkt. Hvis Regeringen lader Fanen staa derude, hvor den er kommen ud, og hvor den har ment det rigtigt at plante den, er det naturligt, at jeg griber Fanen og lader den staa, hvor den er plantet; det er for øvrigt ikke første Gang, at Socialdemokratiet har maattet samle den Fane op, som Regeringen har kastet, og føre den frem.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg atter vil anbefale at stemme imod den Forringelse af Lovforslaget, som baade Flertallets og Mindretallets Ændringsforslag til § 2 ere.

**Rottbøll:** Den sidste ærede Taler maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg nærmest talte til ham, fordi han mente, at dette Forslag vilde blive brugt i Agitationen, hvis det gennemførtes paa den Maade, som Flertallet har foreslaet. Det var det, jeg forklarede ham, at naar han selv vil stemme for Forslaget og selv føler, at det er et ret betydeligt Fremskridt, kan det ikke fra hans Partis Side bruges i Agitationens Tjeneste. For øvrigt sagde det ærede Medlem, at han jo altid stemte for Fremskridt og altid var af dem, der

vilde holde paa Fremskridt. Det undrer mig i og for sig, at det ærede Medlem saa ikke stemte for Valgretsoverenskomsten i sin Tid; det betragtes jo dog ogsaa som et Fremskridt den Gang. Men i øvrigt maa jeg sige, at naar det ærede Medlem selv indrømmer, at det, vi egentlig gøre her, hvis Flertallets Forslag gennemføres, er, at vi sætte Arveafgifterne for de store Formuer op fra 1 til 3 pCt., medens vi lade Arveafgiften for de smaa Formuer blive staaende ved 1 pCt., saa har derved det ærede Medlem taget al Kraft af sin Agitation.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget Nr. 1 til § 1 af *Udvalget* (se Tillæg B.) og § 1 (se Tillæg A., Sp. 3345), saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 3 til § 2 af *et Mindretal* (Bramsen, Nordby og Piper) forkastedes med 32 Stemmer mod 16.

Ændringsforslaget Nr. 2 til samme Paragraf af *et Flertal* (Breinholt, Ejsing, Johansen, Jørgensen, Koefoed, Møller, P. Nielsen og Reedtz-Thott) vedtoges med 29 Stemmer mod 15.

§ 2, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 4—6 til § 3 af *Udvalget* og § 3, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget Nr. 7 til § 4 af *Udvalget*, undtagen Harald Jensen, vedtoges med 46 Stemmer mod 4.

Ændringsforslag Nr. 8 til samme Paragraf af *Udvalget* og § 4, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 9 til § 5 var taget tilbage.

Ændringsforslag Nr. 10 til samme Paragraf af *Mindretallet under Nr. 3* forkastedes med 29 Stemmer mod 17.